

Julkaisuvapaa 14.2.2017, klo 00.01

Kymmenennen Sarjakuva-Finlandian voittajan valitsee muusikko AW Yrjänä

Sarjakuva-Finlandia-tunnustuspalkinto jaetaan kymmenettä kertaa Tampere Kuplii -sarjakuvafestivaalilla maaliskuussa 2017.

Sarjakuva-Finlandia-tunnustuspalkinto jaetaan perjantaina 17. maaliskuuta 2017 klo 11.00 Tampereen yliopistolla festivaalin tieteellisen sarjakuvaseminaarin *Tampere Kuplii Goes Academicin* yhteydessä.

Vuoden 2017 palkinnon saajan valitsee muusikko **AW Yrjänä**. Tunnustuspalkinto myönnetään kotimaiselle tekijälle yksin tai yhdessä toisen osapuolen kanssa tekemästä ansiokkaasta sarjakuva-albumista. Palkintosumma on 5 000 euroa. Ehdokkaaksi asetettiin yhteensä 65 sarjakuva-albumia.

Tampere Kuplii ry:n asettama nelihenkinen valintalautakunta luki tarkkaan kaikki teokset ja totesi niiden tason jälleen kerran korkeaksi ja valinnan vaikeaksi. Lautakunta valitsi ilmoitettujen sarjakuva-albumien joukosta kymmenen ehdokasta palkinnonsaajaksi. Valinnat perusteluineen löytyvät seuraavalta sivulta. Teosten saatavuus- yms. tiedot ja painatuskelpoiset kansikuvat löytyvät Sarjakuva-Finlandian www-sivuilta (<http://www.sarjakuvafinlandia.fi/teokset.html>).

Vuoden 2017 valintalautakunnan jäsenet ovat Laura Antola, Minna Haverinen, Toni Jerrman ja Atte Timonen.

Aikaisempina vuosina Sarjakuva-Finlandia-palkinnon ovat saaneet Milla Paloniemen tekemä *Kiroileva Siili* (2008), Risto Isomäen, Petri Tolppasen ja Jussi Kaakisen teos *Sarasvatin hiekkaa* (2009) ja Petteri Tikkasen sarjakuva-albumi *Eero* (2010). Vuonna 2011 palkinnon jakoivat Kati Kovácsin *Kuka pelkää Nenian Ahnavia?* ja Heikki Paakkasen *Amerikka*. Vuonna 2012 palkittiin Ville Tietäväisen sarjakuva-albumi *Näkymättömät kädet* ja vuoden 2013 palkinnon sai Jaakko ja Lauri Ahosen *Pikku Närhi*. Vuoden 2014 tunnustuspalkinto annettiin Ville Rannan albumille *Kyllä eikä ei* ja 2015 palkinnon sai Tiitu Takalon teos *Minä, Mikko ja Annikki*. Viime vuoden palkinto meni Kati Närhin albumille *Seitsemäs vieras*.

Luovuudessaan suomalainen sarjakuva on maailman kirkkainta kärkeä. Vuonna 2016 julkaistiin noin 80 kotimaisin voimin toteutettua sarjakuva-albumia.

SARJAKUVA-FINLANDIA 2017 KÄRKIKYMMENIKKÖ

Ossi Hiekkala: *Nimettömien hautojen maa* (Arktinen Banaani)

Ossi Hiekkala tietää, millaiselta kylmä hiki tuntuu otsalla. Niin tarkkanäköisesti hän kuvaa 2010-luvun Suomen rikollisuutta, jossa virheistä rangaistaan, vahingoilta ei välttyä eikä hyvillä ihmisillä tapahdu hyviä asioita. Hiekkala vie lukijan muun muassa alamaailman joukkosaunaan sekä unohtumattomalle automatkalle mersun takapenkillä. Piirrostyylillä korostaa finn noir -tarinoiden säälimättömyyttä ja realistisuutta. Värimaailmasta puuttuu lämpö – aivan kuten haudastakin.

Petri Hiltunen: *Praedor – Taivaan suuri susi* (Arktinen Banaani)

Petri Hiltusen yksityiskohtiin paneutuva mustavalkografiikka herättää Jaconian fantasiatodellisuuden hienosti henkiin. Velhojen, satureiden ja seikkailijoiden kansoittamassa maailmassa rohkeus ja moraali joutuvat koetukselle, kun ennustusten valtias ryhtyy raivaamaan tietään koko Jaconian hallitsijaksi. Lopputulos on kaavoihin kangistumaton, mielikuvituksellinen seikkailu, joka pitää lukijan otteessaan.

Pauli Kallio, Christer Nuutinen: *Krampeja ja nyrjähdyskiä – Ripa ja kadunlakaisijat* (Kustannusliike Hans Nissen)

Viimeisimmässä *Krampeja ja Nyrjähdyskiä* -albumissa tarkastellaan nykymaailman menoa tarkkanäköisesti mutta lempeästi. Sarjakuvaan mahtuu niin avioliiton ulkopuolisia suhteita, potkujen saamista kuin apurahataiteilijaksi heittäytymistäkin. Hahmot ovat tuttuja vuosien takaa, mutta heidän huomionsa arkipäivän aiheista nettiraivosta hittibiisin sävellykseen tuntuvat tuoreilta.

Petteri Kantola: *Ajan kanssa – Kesäni Marcel Proustin seurassa* (Suuri Kurpitsa)

Petteri Kantolan esikoisteos on kunnianosoitus taiteelle, ajalle ja vapaudelle. Omasta elämästä vieraantuminen pakottaa ihmisen heijastamaan muistojaan ja kokemuksiaan aikaa vasten; kohtaamaan kivun ja päästämään irti pettymyksistä. Kun Marcel Proustin läsnäolo antaa luvan upota assosiaatioihin ja uniin, ratkaisut alkavat nousta alitajunnasta tietoisuuteen. "Sen ymmärrän vihdoin, että minun on hyväksyttävä oma tarinani. Se on ratkaisevaa päästäkseni eteenpäin ja lopettaakseni toistuvat ongelmani ja pakenemiseni".

Kati Kovács: *Kamileen labyrintti* (WSOY)

Absurdit skenaarit ja asetelmat ovat Kati Kovácsin tavaramerkki, ja *Kamileen labyrintti* jatkaa tällä tiellä. Sarjakuvan perusasetelma on erikoinen ja tarinan romanssi-mysteeriä on hauska seurata kuoron protagonistin kautta. *Kamileen labyrintti* on ajaton, itsenäinen ja uniikki sarjakuva perheestä, rakkaudesta ja kaikesta siltä väliltä.

Janne Kukkonen: *Voro, kolmen kuninkaan aarre* (Like)

Ilmeikkäällä piirrosjäljellä taituroitu koko perheen fantasiaseikkailu tempaa mukaansa ja vie mennessään. Teoksen kiehtova maailma kasvaa tapahtumien tuiskeessa ja samalla saa jännittää, kuinka pirtsakka Lilja-tyttö pärjää velmujen varkaiden, ilkeiden lääninherrojen ja vihaisten aavesotureiden pyöryksessä. Sympaattista ja sielukasta sarjakuvaa.

Hanneriina Moisseinen: *Kannas* (Kreegah Bundolo)

Sotasarjakuvia on tehty iät ja ajat, mutta ei aivan tällä tavalla. Kannas kuvaa sodan kauhun ihmisten kasvojen, tekojen ja tunteiden kautta ilman räjähdyskiä tai tarpeetonta verimässäilyä. Valokuvat Karjalan evakkojen matkasta välissä juurruttavat lukijan oikeaan mielentilaan, joka muistuttaa näiden tapahtumien historiasta ja raskaudesta yhä tänä päivänä.

Tommi Musturi: *Suurin piirtein Samuel (Boing Being)*

Suurin piirtein Samuel on visuaalisen tarinankerronnan juhlaa. Sanattomassa sarjakuvassa muodot muuttuvat ja toistuvat, kuvat seuraavat toisiaan pidäkkeettömänä virtana; kiertyvät yhteen, sulautuvat keskenään, alkavat ja päättyvät. Ilmaisuvoimaisista ruuduista kasvaa tyylikäs psykedeelinen tanssi, kokonaisvaltainen kokemus, joka on kuin piirrettyä runoutta.

Milla Paloniemi: *112 osumaa: Sarjakuvataiteilijan päiväkirja (Arktinen Banaani)*

Paloniemen teos on koottu taiteilijan sarjakuvablogista, ja teoksesta huokuu avoimuus sekä päiväkirjamaisuus. Episodit vaihtelevat todella rosoisista tunteenpurkauksista harkitumpiin tarinoihin, joissa käsitellään hyvin henkilökohtaisia asioita. *112 osumaa* on kaunistelematon ja paikoin viimeistelemätönkin, mutta juuri siksi niin kiinnostava ja koskettava sarjakuva.

Petteri Tikkanen: *Black Peider – ITSE (Daada)*

Slice of Life -sarjakuva muusikkomies Black Peiderin aivoituksista on oman alagenrensä parasta tuotantoa. Realismi ja fantasia tarttuvat toisiaan kädestä, ja sekä pienet pätkät että isommat kokonaisuudet supersankaripainijan elämästä maistuvat rehellisiltä.

Teosten painatuskelpoiset kansikuvat löytyvät osoitteesta: www.sarjakuvafinlandia.fi/teokset

---

Lisätietoja: www.sarjakuvafinlandia.fi;

Kyösti Koskela, puheenjohtaja, Tampere Kuplii ry, kyosti.koskela@uta.fi, 050 572 8777.

